

ministeriet, at den nævnte udtalelse fra Det veterinære Sundhedsråd af 20. oktober 1976 indtil videre må være grundlaget for de regler, som af dyreværnsmæssige hensyn bør gælde med hensyn til indretning og anvendelse af æglægningsbure. Da de bure, der i øjeblikket findes på markedet, efter det oplyste har en lidt mindre højde og en lidt større gulvhældning end forudsat i Sundhedsrådets udtalelse, har justitsministeriet efter forhandling med landbrugsministeriet fundet, at der i en overgangsperiode bør være mulighed for, at veterinærdirektoratet kan tillade anvendelsen af sådanne bure. På længere sigt må det anses som en mulighed, at erfaringerne, der vil blive høstet i forbindelse med anvendelse af æglægningsbure her i landet, og det internationale arbejde, der foregår på området, vil kunne give anledning til ændringer med hensyn til vilkårene for anvendelse af æglægningsbure.

Det fremgår af lovforslaget, at buranlægget ikke må anvendes, før tilladelse foreligger. Det vil endvidere administrativt blive fastsat, at veterinærdirektoratet skal foretage en besigtigelse af anlægget, inden tilladelse meddeles.

Som tidligere angivet er der ikke i arbejdsgruppens delbetænkning nogen samlet konklusion med hensyn til, om der er behov for et løbende tilsyn. Det er heller ikke således, at et flertal i arbejdsgruppen finder, at der er et sådant behov, ligesom der heller ikke af et flertal peges på en bestemt tilsynsform, hvis et løbende tilsyn måtte anses for ønskeligt.

Dertil kommer, at det kan være u hensigtsmæssigt at løse tilsynsspørgsmålet separat med hensyn til hønsektoren i betragtning af, at arbejdsgruppen fortsætter sit arbejde med kvæg- og svinesektoren, hvor spørgsmålet om tilsyn kan tænkes rejst på tilsvarende måde.

På denne baggrund indeholder forslaget ikke nogen ordning med fast periodisk tilsyn.

Dersom vilkårene for en tilladelse ikke overholdes, eller reglerne for dyrenes pasning og pleje i øvrigt overtrædes, vil den ansvarlige kunne straffes med bøde eller hæfte. Der vil endvidere i særlige tilfælde være mulighed for en tilbagekaldelse af tilladelsen.

Som følge af, at Det veterinære Sundhedsråd i udtalelse af 27. april 1978 endvidere bemærker, at der efter rådets vurdering endvidere er påvist et behov for i lighed med anvendelsen af æglægningsbure at fastsætte regler for indretning og drift og tilsyn også i forbindelse med andre intensive systemer for ægproduktion, specielt for så vidt angår netgulvsystemet, er der i forslaget til § 4 a i

stk. 3 givet justitsministeren en sådan bemyndigelse.

Lovforslaget vil påføre det offentlige en merudgift som følge af, at man i veterinærdirektoratet må have ekstra personale til behandlingen af ansøgninger om tilladelse til at anvende æglægningsbure og til at foretage besigtigelse af hvert enkelt anlæg i forbindelse hermed.

Den samlede merudgift anslås til ikke over 350.000 kr. årligt.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Reglen indeholder ophævelse af totalforbudet mod anvendelse af æglægningsbure i den gældende dyreværnslovs § 3, nr. 7.

Til nr. 2

§ 4 a. Bestemmelsen indeholder kravet om, at æglægningsbure kun må anvendes med tilladelse fra veterinærdirektoratet. Tilladelsen meddeles for 5 år ad gangen. I bestemmelsens andet stykke gives der bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler dels om vilkårene for tilladelse, dels om dyrenes pasning og pleje. Der henvises i øvrigt til forslagets almindelige bemærkninger.

§ 4 b. Uanset at tilbagekaldelse af tilladelsen i visse tilfælde formentlig også ville kunne finde sted uden udtrykkelig lovhjemmel, er det hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål reguleres i loven. Den adfærd, der skal kunne begrunde tilbagekaldelse, beskrives som »grov eller gentagen« overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af reglerne om dyrenes pasning og pleje. Tilbagekaldelsesadgangen er ikke som i straffelovens bestemmelser om rettighedsfrakendelse knyttet til en betingelse om, at forholdet skal være strafbart, da der vil kunne være behov for af dyreværnsmæssige grunde straks administrativt at kunne standse virksomheden, uden at et strafbart forhold forinden er fastslået.

§ 4 c. Veterinærdirektoratets afgørelser med hensyn til ansøgninger om tilladelse til at anvende æglægningsbure eller med hensyn til tilbagekaldelse af en sådan tilladelse kan efter forslaget ikke påklages administrativt. Begrundelsen herfor er, at veterinærdirektoratet er i besiddelse af en særlig sagkyndighed med hensyn til dette område, der overvejende er af veterinær art. Dersom der skulle